

РЕШЕНИЕ

№ 4393

гр. София, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 126 СЪСТАВ, в публично заседание на девети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: БМ

при участието на секретаря ЕД
като разгледа докладваното от БМ Гражданско дело № 20221110150835 по описа за 2022 година

Предявени са искове с правно основание чл. 128, т. 2 КТ, чл. 221, ал. 1 КТ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът А. Р. В. излага доводи за наличие на трудово правоотношение между страните в периода от 10.06.2007 г. до 01.07.2022г., като от 2011г. ищецът е изпълнявал длъжността „Експерт управление на Човешките ресурси" по безсрочен трудов договор на пълен работен ден. Последното изменение на Трудовия договор е от 01.04.2019 г., с което основното месечно трудово възнаграждение на ищцата е променено на 2700 лв. През м. януари на 2022 г., след като е била в отпуск за отглеждане на дете до 2-годишна възраст по смисъла на чл. 164 от КТ, ищцата ползвала натрупаният ѝ по трудовия договор платен годишен отпуск и се завърнала на работа за ефективно изпълнение на трудовите си задължения през м. май 2022г. През това време ответникът напълно спира да ѝ заплаща всякакви възнаграждения по трудовото правоотношение за периода от януари до юли 2022 г. Поради така описаното неизпълнение, ищцата прекратила трудовото правоотношение на основание чл. 327, ал. 1, т. 2 от КТ с едностранно писмено изявление подадено на 30.06.2022 г. и считано от 01.07.2022 г., в което **поканила** работодателя да ѝ изплати дължимите трудови възнаграждения. За прекратяването на трудовия договор ответното дружество издало Заповед № 1016/30.06.2022 г., в която отразява факта, датата и основанието за

прекратяване на трудовия договор и съответно на А. данните в трудовата книжка на ищцата. Въпреки отправените покани, ответното дружество не е заплатило дължимото трудово възнаграждение и възнаграждение за ползван платен годишен отпуск за периода от 01.01.2022 г. до 01.07.2022 г., което обуславя правен интерес от предявяване на исковете.

Предвид изложеното предявява искове за постановяване на решение, с което да бъде осъдено ответното дружество да плати на ищеца следните суми:

1.

1. Дължимо трудово възнаграждение и възнаграждение за ползван платен годишен отпуск в нетни размери, както следва:

1. За месец януари 2022 г. - сумата от 1347,60 лв., ведно със законната лихва от 01.03.2022 г. до завеждане на исковата молба в размер на 75,99 лв., както и законната лихва считано от датата на завеждане на иска до окончателно изплащане на сумата;
2. За месец февруари 2022 г. - сумата от 2245,99 лв., ведно със законната лихва от 01.04.2022 г. до завеждане на исковата молба в размер на 107,31 лв., както и законната лихва считано от датата на завеждане на иска до окончателно изплащане на сумата;
3. За месец март 2022 г. - сумата от 2245,99 лв., ведно със законната лихва от 01.05.2022 г. до завеждане на исковата молба в размер на 88,59 лв., както и законната лихва считано от датата на завеждане на иска до окончателно изплащане на сумата;
4. За месец април 2022 г. - сумата от 2246,00 лв., ведно със законната лихва от 01.06.2022 г. до завеждане на исковата молба в размер на 69,25 лв., както и законната лихва считано от датата на завеждане на иска до окончателно изплащане на сумата;
5. За месец май 2022 г. - сумата от 2251,94 лв., ведно със законната лихва от 01.07.2022 г. до завеждане на исковата молба в размер на 50,67 лв., както и законната лихва считано от датата на завеждане на иска до окончателно изплащане на сумата;
6. За месец юни 2022 г. - сумата от 2283,70 лв., ведно със законната лихва от 01.08.2022 г. до завеждане на исковата молба в размер на 31,72 лв., както и законната лихва считано от датата на завеждане на иска до окончателно изплащане на сумата;

2. Обезщетение за прекратяване на трудовия договор без предизвестие съгласно чл. 221, ал. 1 от КТ в размер на 2648,70 лв., ведно със законната лихва от

2022. г. до завеждане на исковата молба в размер на 13,98 лв., както и

законната лихва считано от датата на завеждане на иска до окончателно изплащане на сумата.

Или общо сумата от 15 707,43 лв., представляваща: трудово възнаграждение и възнаграждение за ползван платен годишен отпуск в периода от 01.01.2022 г. до 01.07.2022г. в размер на 12 621,22лв.; обезщетение по чл. 221, ал. 1 от КТ в размер на 2648,70 лв.; натрупани лихви към датата на завеждане на иска в размер на 437,51 лв. Претендира направените разноси по делото.Направено е искане **на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК да бъде допуснато предварително изпълнение на решението.**

Ответникът в срока по чл. 131 ГПК депозира писмен отговор, в който изразява становище за неоснователност на исковете.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По иска по чл. 128, т. 2 КТ:

Страните по делото не спорят и от представения по делото трудов договор и допълнително споразумение към него се установява, че през процесния период същите са обвързани от валидно трудово правоотношение, по силата на което ищецът заема длъжността „Сервизен техник" . Ответникът се задължил да заплаща на ищеца основно месечно възнаграждение в размер на 2500лева и допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит 6,00%, възлизащо в размер на сумата 150,00лева. Страните не спорят и от представените по делото писмени доказателства се установява, че ищецът е полагала труд при ответника през исковия период.

От неоспореното заключение на приетата по делото ССчЕ съдът приема за установено, че размерът на договорената работна заплата е 2700лева, а неплатеното възнаграждение за процесния период е 12621,21лева.

Ответникът не е ангажирал доказателства за погА.ване на задължението, поради което предявеният от ищеца иск по чл. 128, т. 2 КТ за сумата 12 621,21лева – дължимо от ответника трудово възнаграждение през периода 01.01.2022г. до 01.07.2022г., е основателен и следва да бъде изцяло уважен.

По иска по чл. 221, ал. 1 КТ:

Основателността на иска по чл. 221, ал. 1 ГПК се обуславя от наличието в полза на работника на потестативното право за едностранно прекратяване трудовото правоотношение при условията на чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ и надлежното му упражняване. От събраните по делото писмени доказателства се установява, че към датата на изявлението на ищеца за прекратяване на трудовото правоотношение е налице потестативното право едностранно да прекрати правоотношението с оглед наличието на предпоставките по чл. 327, т. 2 КТ – работодателят дължи на ищеца възнаграждения по трудовия договор. Волеизявлението за прекратяване на трудовото правоотношение с ответника на основание чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ е достигнало до неговото знание и е породило своя потестативен ефект, т.е. настъпила е правната промяна на прекратяване трудовото правоотношение между страните. С последното на основание разпоредбата на чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ се е породило и задължението на ответника да заплати на ищеца обезщетение по чл. 221, ал. 1 КТ. Същото, предвид неоспореното заключение на ССЧЕ, е в размер на търсената от ищеца сума в размер от 2648,70лева, поради което предявеният иск по чл. 221, ал. 1 КТ е изцяло основателен и следва да бъде уважен.

По иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Видно от волята на страните, обективизирана в представения по делото трудов договор, трудовото възнаграждение се плаща от работодателя ежемесечно в поредност аванс и заплата, поради което на основание чл. 84, ал. 1 ЗЗД, работодателят изпада в забава за изпълнение на задължението си за заплащане на трудовото възнаграждение за предходния месец и дължи обезщетение в размерите по чл. 86 ЗЗД. Ето защо ответникът дължи на ищеца обезщетение за забавено изпълнение на задължението за заплащане на трудово възнаграждение за процесния период в общ размер от 437,55лева, съобразно заключението на ССЧЕ, като искът следва да се уважи изцяло.

На основание чл. 242 ГПК съдът следва да допусне предварително изпълнение на главните вземания по чл. 128, т. 2 КТ и чл. 221, ал. 1 КТ.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът дължи на ищеца направените по делото разноски в размер на 1002лева за адвокатско възнаграждение.

Предвид разпоредбата на чл. 78, ал. 6 ГПК на ответника следва да бъдат

възложени разноските по уважените иски в размер на 628,29 лева държавна такса и 200,00 лева – разноси за експертиза.

Мотивиран от горното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА "ДЕ" ООД с ЕИК ***** да заплати на А. Р. В. с ЕГН ***** сума в общ размер от 15 707,43 лв., представляваща: трудово възнаграждение и възнаграждение за ползван платен годишен отпуск в периода от 01.01.2022 г. до 01.07.2022г. в размер на 12 621,22 лв.;, ведно със законната лихва върху тази сума от 19.09.2022г. до окончателното плащане, обезщетение по чл. 221, ал. 1 от КТ в размер на 2648,70 лв., ведно със законната лихва върху тази сума от 19.09.2022г. до окончателното плащане, натрупани лихви към датата на завеждане на иска в размер на 437,51 лева, както и на основание чл.78, ал.1 от ГПК направените по делото разноси в размер на 1002,00 лева за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, "ДЕ" ООД с ЕИК *****, да заплати по сметка на Софийски районен съд сумата от 828,29 лева, от която 628,29 лева за държавна такса и 200,00 лева разноси за експертиза.

ДОПУСКА на основание чл. 242 ГПК предварително изпълнение на решението в частта относно присъдените вземания по чл. 128, т. 2 КТ, и чл. 221, ал. 1 КТ.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____